

Særnummer

Stiftet onsdag den 12. juni 2008

Foreningen Svend Gønge

Maj 2010

Pro honore patriae

Foreningen Svend Gønge

Møllergaarden 3,
4750 Lundby
Tlf.: 6130 1004

goenge@lundbyweb.dk
www.lundbyweb.dk

Bestyrelse:

Formand:
Peter Sten Hansen

Næstformand:
Villy Lorich

Kasser:
Jens Hallqvist

Sekretær:
Jens Beck

Bestyrelsesmedlem:
Gunnar Stobbe

Redaktion på SN:
Jens Beck,
svendgoengepoulsen@gmail.com

Livregimenter og Garder...

Ved de fleste europæiske hoffer har der siden 1500-tallet været en eller anden form for garde eller livregiment. En militær foranstaltning, hvis opgave det var at beskytte landets øverste myndighed, nemlig kongen og hans familie, samt i et vist omfang at indgå i hæren.

De fleste steder indhyrede man unge, ugifte, katolske mænd fra Schweiz. I Pavestaten persisterer denne Schweizergarde stadig.

For Danmarks vedkommende startede den garderlige funktion i forbindelse med rigets fortrædeligheder under den svenske belejring af København i 1658-59. Fr. III grundlagde 30. juni 1658 Kongens Livregiment under ledelse af Frederik Ahlefeldt. Det bestod af flere kompagnier, hvor et af de vigtige bestod af Gønger, under ledelse af Niels Pallesen Rosenkrantz. Under belejringen kæmpede disse kompagnier sammen de øvrige på barrikaderne, og udgjorde 20 % af den samlede danske styrke.

Læs om dette i SN 14 på www.lundbyweb.dk.

Siden Gardens start i 1658 har den bestået af ca. 100.000 mand, som har aftjent deres værnepligt og/eller været professionelle her. I øjeblikket uddannes ca. 800 årligt.

Udover at indgå i hæren, hvilket bl.a. medfører udsendelse til udenlandske opgaver, har Den Kongelige Livgarde en mængde bevogtningsmæssige opgaver her i landet. Der er f.eks. på Amalienborg, Fredensborg Slot, Marselisborg Slot, Gråsten Slot, Christiansborg, Kastellet, Frederiksberg Slot, Rosenborg, samt øvrige egne kaserner. Nedenfor skal I få en beretning om en uddannelse i denne berømte Garde:

Ambassadører:

Godsejer,
Kammerherre og
Hofjægermester,
Bernt Johan Collet,
Lundbygård.

Hofjægermester og
godsejer,
Peter Zobel,
Bækkeskov.

Godsejer,
**Peter Oxholm
Tillisch**,
Rosenfeldt.

Godsejer,
**Gerner Wolff-
Sneedorff**,
Engelholm.

Godsejer,
**Peter Henrik
Tesdorpf**
Gjorslev Gods.

Regionsmedlem,
Peter Madsen,
Rone Klint, Præstø.

Borgmester,
Marie Stærke,
Køge kommune.

Borgmester,
Henrik Holmer,
Vordingborg
Kommune.

Borgmester,
Henning Jensen,
Næstved Kommune.

Borgmester,
Knud Erik Hansen,
Faxe Kommune.

Borgmester,
Poul Arne Nielsen,
Stevns Kommune.

Tidl. Borgmester,
René Tuekær,
Faxe Kommune.

Folketingskandidat,
Gina Øbakke,
Stevns Kommune.

I kongens klæder

En BU'er ved Den Kongelige Livgarde

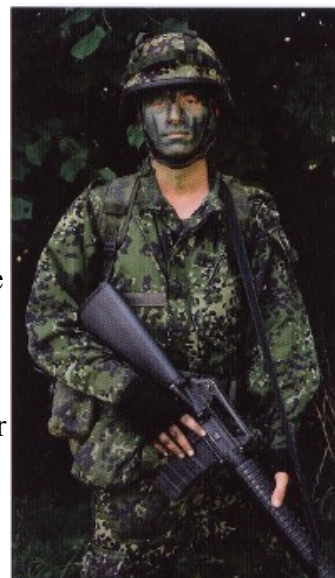
Af Morten Svan Christensen, elev på Brøderup Ungdomsskole 2005/06

PRO REGE ET GREGE

- For Konge og Folk

Den Kongelige Livgarde er et 351 år gammelt regiment, grundlagt af Frederik III i 1658. Regimentet har to opgaver: Det er et topmoderne infanteriregiment i Hæren og Vagtkompagniet står vagt om den kongelige familie. Livgardens måske mest kendte opgave er vagten om de kongelige slotte og palæer. Vagtkompagniet er indsat 24 timer i døgnet alle årets dage i Forsvarets største nationale operation.

I/Bataljon er de fuldtidsprofessionelle soldater, hvoraf flere enheder skal udsendes til Afghanistan i februar 2010. II/Bataljon står for Hærens basisuddannelse for de værnepligtige, samt den efterfølgende reaktionsstyrkeuddannelse, der sigter mod udsendelse af enheder til internationale operationer. Primært til Afghanistan. Der er tale om meget forskellige opgaver. Men alle opgaver løses af Den Kongelige Livgarde med stolthed og ære. I Danmark er værnepligten på 4 måneder, der er dog visse undtagelser: Vælger man Kongeskibet Dannebrog er det 9 måneder, vælger man Hesteeskadronen i Slagelse er det 12 måneder, og er man ved Livgarden, er det 8 måneder.

Disse 8 måneder er konstrueret således:

- 3 måneders „grøn“ tjeneste, dvs. ud i felten og lege soldater.
- 1 månedes vagt- og eksercitsuddannelse, dette har man også i løbet af de første tre måneder, men denne måned er dette intensiveret, så man ikke har andet. Det er efter min mening den hårdeste måned.
- og så 4 måneder ved Vagtkompagniet på Gothersgade i København.

Den 1. april 2009 mødte jeg og ca. 300 andre nye rekrutter op ved Den Kongelige Livgarde på Garderkasernen i Høvelte i Nordsjælland. Nogle af rekrutterne havde set frem til denne dag, andre ville måske bare gerne have de 8 måneder overstået, og nogle var allerede så trætte af at være i kongens klæder at de kraftigt overvejede militærnægtertjeneste. Jeg selv havde set frem til dagen med en vis nervøsitet, man havde jo hørt så meget om netop dette regiment.

Ved Livgarden er man delt ind i seks delinger, som så med tiden bliver til tre vagthold, delt ind efter højde. Det ser jo dumt ud, hvis en på 203 cm. går ind på Amalienborg Slotsplads ved siden af en på 175. Jeg selv

<p>Borgmester, Anders Pettersson, Osby Kommun.</p>	<p>er 190 cm. og kom derfor i første deling, som er for de høje. Ved Livgarden er der et krav om, at man skal være 175 cm. høj. Derfor er der ikke nogle, der er rigtigt små, men når man hele tiden går op og ned af folk imellem 187 og 205 cm. virker en mand på 175 pludselig meget lav. Vagtholdene er delt ind med farver, første vagthold er rød, anden hvid og tredje blå. Tredje, som er de laveste, kommer derfor ret hurtigt til at hedde Smølferne.</p>
<p>Viceborgmester, Erland Nilsson, Osby Kommun.</p>	
<p>Kultur- og fritidschef, Tommy Johansson, Osby Kommun.</p>	<p>Den første uge gik med at få styr på sit udstyr, at skabet så ordentligt ud, at skjorten var pænt strøget, at støvlerne var pudsede, at man kunne stå i ret og rør, og at man vidste, hvordan ens gevær hang sammen. I det hele taget en meget forvirrende uge med meget lidt søvn. Dette betød at den efterfølgende weekend føltes meget kort, formentlig fordi man sov det meste af den.</p>
<p>Kollektive medlemmer:</p>	
<p>Lundby Menighedsråd</p>	<p>Ugerne gik hurtigt, når man lærer så meget nyt, og pludselig stod vi og skulle på vores første døgnøvelse. Denne gik med at lære, hvordan man riggede til, når nu man skulle oprette et BSO (Beredskabsområde). Det er her man overnatter, og der skal selvfølgelig laves et sted, man kan gå på toilettet. Der skal også være en indgang ind i "lejren" og nogle skyttehuller, hvorfra der kan sikres, imens ens gruppe hviler. Man lærte også, hvordan man fik mest muligt ud af sin feltration, og hvordan man bedst byggede sin bivouak. I det hele taget en masse indlæring igennem praksis.</p>
<p>Borgerforeningen Lundby</p>	
<p>Eskildstrup Kulsvierlaug</p>	
<p>REX-turen</p>	
<p>Da vi havde været igennem 3 måneders intensiv træning og indlæring, kom REX-turen, dagen alle havde set frem til, men også frygtet mere end det meste. Alle havde hørt om denne tur, men ingen vidste præcis, hvad der ville ske. Det skulle da også vise sig at være det hårdeste, jeg har været udsat for. Jeg kan ikke komme ind på præcis, hvad man går igennem på disse dage, men man bliver kontrolleret i alt, hvad man har lært de sidste 3 måneder, og det er lige fra førstehjælp til kamp. Turen lå i starten af juli og foregik i 30 graders varme. Disse forhold gjorde det aldeles ikke lettere at gå alle disse mange kilometer, som man skal på sådan en tur med fuld oppakning. Da vi efter endt REX-tur skulle stille op i geled til indmarch på kasernen, var jeg da også sikker på, at mit venstre knæ var ved at falde af. Det gjorde det heldigvis ikke, og når man først går ind på kasernen med tamburerne foran sig, er der ingenting, der gør undt. Det er simpelthen den største følelse, man kan forestille sig. Jeg har aldrig været så stolt af mig selv, og bare at skrive om det nu giver mig gåsehud og et smil på læben!</p>	
<p>Jeg kan ikke komme ind på præcis, hvad man går igennem på disse dage, men man bliver kontrolleret i alt, hvad man har lært de sidste 3 måneder, og det er lige fra førstehjælp til kamp. Turen lå i starten af juli og foregik i 30 graders varme. Disse forhold gjorde det aldeles ikke lettere at gå alle disse mange kilometer, som man skal på sådan en tur med fuld oppakning. Da vi efter endt REX-tur skulle stille op i geled til indmarch på kasernen, var jeg da også sikker på, at mit venstre knæ var ved at falde af. Det gjorde det heldigvis ikke, og når man først går ind på kasernen med tamburerne foran sig, er der ingenting, der gør undt. Det er simpelthen den største følelse, man kan forestille sig. Jeg har aldrig været så stolt af mig selv, og bare at skrive om det nu giver mig gåsehud og et smil på læben!</p>	
<p>Navnet på denne tur kommer fra de mærker, man får efter turen, nemlig REX'erne, som er Hendes Majestæt Dronningens monogram til at sætte på</p>	

skuldrene, og man kan nu kalde sig for Garder. En følelse, der er svær at forstå, hvis ikke man selv har været igennem en sådan tur. Men som førnævnt en utrolig følelse af selvtilfredshed!

Der er ved Den Kongelige Livgarde en masse traditioner, heriblandt „gejling“ af støvler og vagttaske. Når ens støvler er gejlende, er de så blanke, at man kan se sekundviseren på sit ur i støvlerne. Den slags tager tid: 20 timer for et par støvler er ikke unormalt. Dette er noget så kedeligt, men når man kan spejle sig i denne dybe sprøde overflade, er det det hele værd!

Blå fest

Blandt førnævnte traditioner er også blå fest. Dette er festen, som garderne holder efter endt REX-tur, og ingen fest er større. Festen blev for mit vedkommende afholdt i Kolding. Dagen forløber med en march igennem byen ved middagstid. Vejrguderne ville, at det skulle stå ned i stænger. Man går denne parade i samme tøj, som man sidder til middagen i. Våbenfrakken er af uld og bliver derfor meget våd og tørrer ikke lige med det samme. Det var derfor et sæt våde gardere, der mødte op i foyeren til velkomstdrinks med deres flotte ledsagere i store kjoler. Jeg selv havde taget min Brøderupveninde Kiva med. Dørene blev åbnet ind til den store balsal, hvor der var dækket flot op med langborde. Garderne havde fået undervisning efter Emma Gads regler og vidste derfor præcis, hvordan damerne skulle vartes op. Middagen blev serveret og spist, og der var nu givet fri til at gå op på værelserne igen. De fleste gik op for at skifte, nogle tog sig måske et bad og andre en øl. Da folk havde nettet sig lidt, gik de ned i balsalen igen, denne gang iført smoking og cocktaildress, nu var festen først rigtigt i gang. Der stod et band klar, som spillede op til dans, og danset blev der, og det til den lyse morgen. Aftenen forløb helt perfekt, og var en af de mest fantastiske og uforglemmelige i mit 20-årige liv.

Amalienborgvagt

Efter blå fest stod den igen på vagt- og eksercitsuddannelse med de sidste finpudsninger, inden vi blev roteret ind i Vagtkompagniet på Gothersgade i hjertet af Dronningens København.

Nøgleordet, når man indøver eksercits, er repetition, man kører det samme ting igennem igen og

igen, indtil det til sidst sidder på rygraden. Det skulle jo nødigt gå galt midt på Amalienborg Slotsplads, A-borg blandt Gardere, foran tusindvis af mennesker midt i turistsæsonen. Og tusindvis af mennesker midt i turistsæsonen var netop, hvad jeg og 11 andre gardere skulle ind foran på hold april 2009's første vagt nogensinde. Klokkeren 11:32 onsdag d. 29. juli 2009 stod vi klar til afmarch på Gothersgade. Hele familien var mødt op for at tage billeder af lille Mortens første vagt på Amalienborg. 12 Gardere marcherede igennem byen, kampsvedende i 28 graders varme (sådan en bjørneskindshue bliver ret varm), og nåede en stuvende fyldt slotsplads lidt før klokken 12. Følelsen af at træde ind på Amalienborg

Slotsplads med, hvad der føles som en million mennesker, er helt utroligt. Og når så det hele går fuldstændigt efter planen, kan man ikke helt undgå at være lidt stolt af sig selv, sine kammerater og hvad man sammen netop har opnået. Dette var, hvad vi havde glædet os til i fire måneder, hvad vi havde indøvet til hudløshed. Nu skulle det stå sin prøve, og alt spillede. En intet mindre end fantastisk følelse. Jeg selv var i første afløsning og blev derfor sat ind som den første til at få taget billeder af diverse turister, som alle sammen går alt for tæt på en, og man bliver derfor nødt til at rette sig op og bede dem træde halvanden meter væk. Oveni dette sætter folk sig på trappen, hvilket de heller ikke må, så det bruger man det meste af sin vagt ude på pladsen på at få folk til at forstå. Efter 2 timer i bragende solskin blev jeg afløst af en anden garder og jeg havde derefter 4 timer til at få styr på det hele, det vil sige få spist, få drukket en masse, komme på toilettet og få læst vagtteori. Klokkeren 18 skulle min afløsning ud på pladsen igen, som nu var noget mere tom, end da vi ankom klokken 12. Vejret var noget mere behageligt at være på vagt i nu, og man var ikke længere så nervøs, nu vidste man ligesom hvad der skulle foregå. Klokkeren 24 gik jeg ud for tredje gang, denne gang uden bjørneskindshue, men med skråhue på i stedet og uden vagtstøvler, som jo larmer hver gang man sætter en fod i jorden og i stedet støvler med gummisål. På denne nattevagt sker der typisk ikke så meget andet, end at der kommer et par fulderikker forbi og ser, hvad der sker. Vi havde en vagt mere fra seks til otte og skulle derefter afløses af andet vagthold klokken 12. Da posterne var blevet afløst, fik vi marchordre imod Gothersgade, og så var en vagt på Amalienborg altså vel overstået.

I det hele taget er Livgarden et pragtfuldt sted at være, hvis man kan indordne sig under, at nogen ting er lidt mærkelige. Jeg er slet ikke i tvivl om, at jeg har lært ligeså meget om mig selv i min tid i Livgarden, som jeg gjorde på Brøderup, på vidt forskellige områder selvfølgelig.

Om nogle år er disse historier sikkert blevet meget bedre, ligesom historierne fra Brøderup, sikkert også er det, men uanset hvad, er begge dele oplevelser, som jeg ikke ville være foruden. Det er som om, at man har lidt nemmere ved at bære over med tingene, for uanset hvad, så er det ikke lige så hårdt som dengang i juli på REX-turen.

Morten Svan Christensen